

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 186 (XXX) — Nr. 465

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 6 iunie 2018

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE		HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI	
121.	— Lege privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2016 privind reglementarea unor măsuri în vederea conformării statului la unele obligații de mediu din sarcina operatorilor economici din industria extractivă, aflați sub autoritatea Ministerului Economiei	365.	— Hotărâre pentru aprobarea Strategiei naționale privind promovarea egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați și prevenirea și combaterea violenței domestice pentru perioada 2018—2021 și a Planului operațional pentru implementarea Strategiei naționale privind promovarea egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați și prevenirea și combaterea violenței domestice pentru perioada 2018—2021.....
439.	— Decret pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2016 privind reglementarea unor măsuri în vederea conformării statului la unele obligații de mediu din sarcina operatorilor economici din industria extractivă, aflați sub autoritatea Ministerului Economiei		11
ACTE ALE SENATULUI		DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI	
69.	— Hotărâre referitoare la comunicarea Comisiei către Parlamentul European, Consiliul European și Consiliu — Al doilea Raport anual privind Instrumentul pentru refugiații din Turcia — COM (2018) 91 final	214.	— Decizie privind încetarea exercitării cu caracter temporar, prin detașare, a funcției publice temporar vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat de către domnul Romulus Cătălin Pantazi
70.	— Hotărâre referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu — Reforma structurii administrative a școlilor europene — COM (2018) 152 final		12
71.	— Hotărâre referitoare la Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2004/37/CE privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă — COM (2018) 171 final	215.	— Decizie privind exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice temporar vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenariat de către domnul Doru Eduard Clăbescu
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 159 din 27 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (1) lit. a) și art. 87 din Codul penal.....	5–7	49.	— Ordin al ministrului afacerilor interne pentru modificarea și completarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 23/2015 privind activitatea de psihologie în Ministerul Afacerilor Interne.....
Decizia nr. 162 din 27 martie 2018 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Legea apelor nr. 107/1996	8–10		13–15
		ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE	
		Quantumul total al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2017, conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a companiilor electorale — Erdélyi Magyar Néppárt — Partidul Popular Maghiar din Transilvania	
		★	
		Rectificări	
		16	

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2016 privind reglementarea unor măsuri în vederea conformării statului la unele obligații de mediu din sarcina operatorilor economici din industria extractivă, aflați sub autoritatea Ministerului Economiei

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se aprobă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 112 din 28 decembrie 2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2016 privind reglementarea unor măsuri în vederea conformării statului la unele obligații de mediu din sarcina operatorilor economici din industria extractivă, aflați sub autoritatea Ministerului Economiei, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1038 din 29 decembrie 2017.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE CAMEREI
DEPUTAȚILOR,
CARMEN-ILEANA MIHĂLCESCU

PREȘEDINTELE SENATULUI
**CĂLIN-CONSTANTIN-ANTON
POPESCU-TĂRICEANU**

București, 4 iunie 2018.
Nr. 121.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

DECRET

pentru promulgarea Legii privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2016 privind reglementarea unor măsuri în vederea conformării statului la unele obligații de mediu din sarcina operatorilor economici din industria extractivă, aflați sub autoritatea Ministerului Economiei

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 112/2017 pentru modificarea și completarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 57/2016 privind reglementarea unor măsuri în vederea conformării statului la unele obligații de mediu din sarcina operatorilor economici din industria extractivă, aflați sub autoritatea Ministerului Economiei, și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
KLAUS-WERNER IOHANNIS

București, 4 iunie 2018.
Nr. 439.

ACTE ALE SENATULUI**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****SENATUL****HOTĂRÂRE****referitoare la comunicarea Comisiei către Parlamentul European,
Consiliul European și Consiliu — Al doilea Raport anual privind Instrumentul pentru refugiații
din Turcia — COM (2018) 91 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru Afaceri Europene nr. LXII/253 din 23.05.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României:**

1. Constată că Uniunea Europeană și-a respectat angajamentul de a furniza 3 miliarde EUR pentru perioada 2016—2017 prin intermediul Instrumentului pentru refugiații din Turcia și că întreaga sumă a fost programată, angajată și contractată înainte de sfârșitul anului 2017.

2. Notează rezultatele pozitive, tangibile și eficiente din cadrul celor 72 de proiecte care răspund nevoilor refugiaților și ale comunităților-gazdă, acordându-se o atenție specială asistenței umanitare, educației, sănătății, infrastructurii municipale și sprijinului socioeconomic. Prin intermediul acestui instrument,

500.000 de copii au beneficiat de acces la educație până în prezent, iar 1,2 milioane de refugiați beneficiază lunar de transferuri de numerar.

3. Susține continuarea acordării de sprijin pentru refugiați, astfel cum a fost convenit de statele membre prin Declarația UE — Turcia privind mobilizarea unei sume suplimentare în valoare de 3 miliarde EUR pentru Instrumentul UE pentru refugiații din Turcia până la sfârșitul anului 2018.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 29 mai 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 29 mai 2018.
Nr. 69.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI**SENATUL****HOTĂRÂRE****referitoare la Comunicarea Comisiei către Parlamentul European și Consiliu —
Reforma structurii administrative a școlilor europene — COM (2018) 152 final**

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 1 privind rolul parlamentelor naționale în Uniunea Europeană, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/252 din 23.05.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — **Senatul României:**

1. Constată că:

— în școlile europene studiază 503 elevi de naționalitate română; până în anul 2013, elevii de naționalitate română învățau în 5 școli, având statutul de SWALS (elevi care nu au secție lingvistică), studiind limba maternă română cu profesori români recrutați local de către unitățile de învățământ;

— în anul 2013, ca urmare a creșterii numărului de copii români în Școala Bruxelles IV, s-a deschis secția de limbă română la nivelul învățământului preșcolar și primar, unde România a detașat profesori pentru aceste niveluri de studiu. Ca urmare a faptului că în anul școlar 2017—2018 elevii români finalizează prima clasă de învățământ primar, se continuă dezvoltarea secției de limbă română la nivelul învățământului secundar.

2. Consideră că:

— în ultimii ani, sistemul școlilor europene („SSE”) s-a confruntat cu provocări majore în ceea ce privește administrarea sa financiară;

— totuși, sunt necesare măsuri suplimentare pentru a îmbunătăți controlul intern și gestionarea administrativă.

3. Apreciază:

— că reforma structurii administrative necesită un angajament deplin din partea școlilor europene, precum și punerea în aplicare corespunzătoare a unei planificări adecvate;

— că un sistem echitabil de partajare a costurilor între bugetul UE, statele membre și instituțiile și organismele care

beneficiază de sistemul școlilor europene este esențial pentru sustenabilitatea viitoare a sistemului în ansamblul său.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 29 mai 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 29 mai 2018.
Nr. 70.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

SENATUL

HOTĂRÂRE

referitoare la Propunerea de Directivă a Parlamentului European și a Consiliului de modificare a Directivei 2004/37/CE privind protecția lucrătorilor împotriva riscurilor legate de expunerea la agenți cancerigeni sau mutageni la locul de muncă — COM (2018) 171 final

În temeiul dispozițiilor art. 67 și art. 148 alin. (2) și (3) din Constituția României, republicată, precum și ale Protocolului nr. 2 privind aplicarea principiilor subsidiarității și proporționalității, anexat Tratatului de la Lisabona de modificare a Tratatului privind Uniunea Europeană și a Tratatului de instituire a Comunității Europene, semnat la Lisabona la 13 decembrie 2007, ratificat prin Legea nr. 13/2008,

în baza Raportului Comisiei pentru afaceri europene nr. LXII/251 din 23.05.2018,

Senatul adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Senatul României:

1. Constată că:

— propunerea de directivă este întemeiată pe art. 153 alin. (2) din TFUE care vizează îmbunătățirea în special a mediului de muncă pentru a proteja sănătatea și siguranța lucrătorilor și este un element al politicii sociale în cazul căruia UE împarte competența cu statele membre;

— propunerea de directivă respectă principiul subsidiarității și este justificată necesitatea luării de măsuri la nivelul Uniunii, întrucât cerințele minime pentru protecția sănătății lucrătorilor împotriva riscurilor generate de expunerea la agenții cancerigeni, respectiv: cadmiu și compușii anorganici ai acestuia care fac obiectul domeniului de aplicare al directivei; beriliu și compușii anorganici de beriliu care fac obiectul domeniului de aplicare al directivei; acid arsenic și sărurile acestuia, precum și compușii anorganici de arsenic care fac obiectul domeniului de aplicare al directivei; formaldehidă; 4,4'-metilen-bis (2-cloranilină) („MOCA”) nu pot fi asigurate pentru toți lucrătorii din UE din toate statele membre prin acțiuni întreprinse doar de către statele membre;

— propunerea de directivă respectă principiul proporționalității, întrucât:

• au fost luați în considerare factori de fezabilitate socio-economică, după discuții intense cu toate părțile interesate în privința valorile-limită propuse;

• prevederile acestei propuneri de directivă nu împiedică statele membre să mențină sau să introducă măsuri de protecție mai stricte, compatibile cu tratatele;

— forma juridică aleasă este cea de directivă, deoarece art. 153 alin. (2) lit. (b) din TFUE permite adoptarea unor cerințe minime în domeniul protecției sănătății și siguranței lucrătorilor numai „prin intermediul directivelor”.

2. Consideră că:

— sunt binevenite demersurile Comisiei Europene întrucât propunerea prevede:

• îmbunătățirea condițiilor de muncă și crearea condițiilor de prevenire a accidentelor sau a bolilor profesionale grave la lucrători, precum și promovarea sănătății lucrătorilor pe parcursul întregii lor vieți profesionale sunt principii esențiale, în acord cu ambiția de a atinge un nivel social european de calitate AAA, cu obiectivele Strategiei Europa 2020 pentru o creștere inteligentă, durabilă și favorabilă incluziunii și cu drepturile fundamentale prevăzute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

• monitorizarea numărului bolilor profesionale și a cazurilor aferente de cancer profesional utilizând sursele de date disponibile;

• monitorizarea costurilor aferente cancerului profesional suportate de operatorii economici;

• efectuarea unei evaluări a conformității în două etape pentru transpunerea valorilor-limită stabilite. Evaluarea punerii practice în aplicare a modificărilor propuse va avea loc în cadrul evaluării periodice efectuate de Comisie, iar monitorizarea punerii în aplicare și a asigurării aplicării va fi realizată de autoritățile naționale, în special de inspectoratele naționale de muncă.

3. Apreciază că propunerea reprezintă o acțiune cu valoare adăugată care va duce la dispariția diferențelor dintre valorile-limită prevăzute de legislația din statele membre, stabilind un nivel îmbunătățit de protecție a sănătății lucrătorilor împotriva riscului cancerigen și ducând în final la diminuarea inegalităților sociale din domeniul protecției sănătății la locul de muncă, între statele membre.

Art. 2. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Această hotărâre a fost adoptată de Senat în ședința din 29 mai 2018, cu respectarea prevederilor art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
IULIAN-CLAUDIU MANDA

București, 29 mai 2018.
Nr. 71.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA nr. 159**

din 27 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (1) lit. a) și art. 87 din Codul penal

Petre Lăzăroiu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Cosmin Grancea.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (1) lit. a) și art. 87 din Codul penal, excepție ridicată de Muraru Marius Florin în Dosarul nr. 10.609/279/2016 al Judecătoriei Piatra-Neamț și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 3.521D/2016.

2. La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele Curții acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate. Potrivit prevederilor criticate de autor, instanța este cea care stabilește obligația prezentării la serviciul de probațiune în cazul în care dispune amânarea aplicării pedepsei, iar frecvența prezentării în fața serviciului se stabilește de către acesta din urmă. Autorul excepției consideră că ar trebui să aibă o cale de atac împotriva măsurilor dispuse prin planul de supraveghere al consilierului de probațiune. Deși nu există o jurisprudență a Curții Constituționale cu privire la art. 85 lit. a) din Codul penal, există jurisprudență cu privire la o situație similară referitoare la situația controlului judiciar. Astfel, în cazul luării acestei măsuri preventive în conformitate cu art. 215 alin. (1) lit. c) din Codul de procedură penală, inculpatul trebuie să se prezinte la organul de poliție desemnat cu supravegherea sa de către organul judiciar care a dispus măsura, conform programului de supraveghere întocmit de organul de poliție sau ori de câte ori este chemat. Prin Decizia nr. 333 din 24 mai 2016 și Decizia nr. 675 din 17 noiembrie 2016, Curtea Constituțională a respins excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 215 din Codul de procedură penală arătând, în esență, că organul judiciar este cel care dispune măsura, iar prezentarea efectivă este doar un act de executare a măsurii dispuse. Aceste considerente sunt valabile și în cauza de față referitoare la amânarea aplicării pedepsei. Dacă, în cazul controlului judiciar, obligația prezentării la organul de poliție desemnat este constituțională în condițiile în care nu există o hotărâre judecătorească de condamnare, cu atât mai mult, în cazul amânării aplicării pedepsei, obligația prezentării la serviciul de probațiune este constituțională, în acest caz existând o hotărâre de condamnare.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 9 decembrie 2016, pronunțată în Dosarul nr. 10.609/279/2016, **Judecătoria Piatra-Neamț a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 85 alin. (1) lit. a) și art. 87 din Codul penal**, excepție ridicată de Muraru Marius Florin în calitate de persoană cu privire la care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, conform art. 83 din Codul penal, și care a solicitat înlăturarea măsurii de supraveghere prevăzute la

art. 85 alin. (1) lit. a) din Codul penal, respectiv aceea de a se prezenta la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta, iar, în subsidiar, modificarea acesteia, în sensul de a se prezenta la serviciul de probațiune o dată la 6 luni pe timpul verii și pe timp de iarnă.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că prevederile legale menționate sunt neconstituționale, deoarece, pe de o parte, lasă la latitudinea exclusivă a serviciului de probațiune, fără posibilitatea de intervenire a magistratului, frecvența datelor la care trebuie să se prezinte persoana în fața unui consilier, iar, pe de altă parte, se aduce atingere dreptului la muncă, la un trai decent și la liberă circulație, fără a exista o proporționalitate, și nu se permite contestarea și a măsurilor de supraveghere, în aceleași condiții ca și obligațiile.

6. **Judecătoria Piatra-Neamț** opinează că excepția de neconstituționalitate este admisibilă în măsura în care art. 85 și art. 87 din Codul penal se referă doar la posibilitatea modificării/încetării obligațiilor, nu și a măsurilor de supraveghere, precum și pe considerentul că judecătorul nu are posibilitatea de a interveni cu privire la frecvența prezentării la programul stabilit de serviciul de probațiune, în funcție de datele concrete ale fiecărei cauze.

7. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Astfel, faptul că un condamnat poate fi supus unei măsuri de supraveghere constând în obligația de a se prezenta la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta, nu afectează dreptul la liberă circulație, deoarece acest drept, nefiind absolut, trebuie exercitat, în acord cu art. 25 alin. (1) teza finală din Constituție, cu respectarea condițiilor stabilite de lege, asemenea condiții fiind și cele prevăzute de art. 85 alin. (1) lit. a) din Codul penal. Instituirea unor obligații în sarcina persoanelor care au comis fapte prevăzute de legea penală reprezintă restrângeri ale exercițiului dreptului la liberă circulație, în deplină concordanță cu art. 25 și art. 53 din Legea fundamentală.

9. Stabilirea în acest mod a obligațiilor condamnatului nu este de natură să aducă atingere nici prevederilor art. 41 și art. 47 din Constituție. Acestea nu îngrădesc dreptul la muncă al condamnatului și, cu atât mai puțin, dreptul de a-și alege profesia, meseria sau ocupația, care, sub sancțiunea rigorilor dispozițiilor art. 87 din Codul penal, trebuie să se facă în așa fel încât să fie respectate măsurile de supraveghere dispuse de instanță.

10. Faptul că persoanei care a săvârșit o faptă prevăzută de legea penală i se aplică instituția amânării aplicării pedepsei nu înseamnă că aceasta nu trebuie să se supună rigorilor legislației penale, ea fiind obligată să respecte măsurile de supraveghere și obligațiile dispuse de instanța de judecată și individualizate de serviciul de probațiune, după caz. Acest fapt nu echivalează sub niciun aspect cu încălcarea dreptului la muncă sau a dreptului la un nivel de trai decent.

11. De altfel, autorul critică de fapt modalitatea de stabilire a obligației impuse în ceea ce îl privește, și anume aceea de a se prezenta la serviciul de probațiune o dată pe lună, aspect care nu intră în sfera atribuțiilor Curții Constituționale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 85 alin. (1) lit. a) cu denumirea marginală *Măsurile de supraveghere și obligațiile* și art. 87 cu denumirea marginală *Modificarea sau încetarea obligațiilor*, ambele din Codul penal, care au următorul conținut:

— Art. 85 alin. (1) lit. a): „(1) *Pe durata termenului de supraveghere, persoana față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei trebuie să respecte următoarele măsuri de supraveghere:*

a) *să se prezinte la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta;*”

— Art. 87: „(1) *Dacă pe parcursul termenului de supraveghere au intervenit motive care justifică fie impunerea unor noi obligații, fie sporirea sau diminuarea condițiilor de executare a celor existente, instanța dispune modificarea obligațiilor în mod corespunzător, pentru a asigura persoanei supravegheate șanse sporite de îndreptare.*

(2) *Instanța dispune încetarea executării unora dintre obligațiile pe care le-a impus, atunci când apreciază că menținerea acestora nu mai este necesară.*”

15. Autorul excepției de neconstituționalitate susține că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 25 — *Libera circulație*, art. 41 — *Munca și protecția socială a muncii*, art. 47 — *Nivelul de trai* și art. 53 — *Restrângerea exercițiului unor drepturi sau unor libertăți*.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că autorul acesteia susține că impunerea măsurii de supraveghere de a se prezenta la Serviciul de Probațiune Neamț la datele fixate de acesta este disproporționată și inutilă în raport cu situația sa, întrucât, ulterior pronunțării hotărârii de condamnare, și-a găsit un loc de muncă în Anglia, angajându-se de la data de 1 august 2016 și că a făcut acest lucru deoarece nu și-a găsit un loc de muncă în Piatra-Neamț. A mai arătat că este foarte anevoios să se prezinte lunar la Serviciul de Probațiune Neamț. Totodată, a învederat că față de terminologia utilizată de legiuitor, dispozițiile art. 87 din Codul penal permit instanței să se pronunțe numai asupra modificării/încetării obligațiilor, nu și asupra modificării/încetării măsurilor de supraveghere.

17. De asemenea, Curtea constată că, potrivit art. 85 alin. (1) și (2) din Codul penal, pe durata termenului de supraveghere persoana față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei trebuie să respecte o serie de **măsuri de supraveghere** care se vor dispune *ope legis*, fără vreo cenzură din partea instanței. Totodată, instanța poate impune persoanei față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei să execute una sau mai multe **obligații** asupra cărora, de data aceasta, spre deosebire de măsurile de supraveghere, instanța va aprecia asupra necesității lor.

18. Totodată, potrivit art. 87 din Codul penal, dacă pe parcursul termenului de supraveghere au intervenit motive care justifică fie impunerea unor **noi obligații**, fie sporirea sau diminuarea **condițiilor de executare** a celor existente, instanța va dispune **modificarea obligațiilor** în mod corespunzător, pentru a asigura persoanei supravegheate șanse sporite de îndreptare. De asemenea, instanța va putea dispune și **încetarea executării unora dintre obligațiile** pe care le-a impus, atunci când apreciază că menținerea acestora nu mai este necesară.

19. Așa fiind, dispozițiile legale criticate reglementează, pe de o parte, cu privire la **măsurile de supraveghere** și, pe de altă parte, cu privire la **modificarea sau încetarea obligațiilor** care se pot lua față de o persoană căreia i s-a aplicat instituția prevăzută de art. 83 din Codul penal, respectiv amânarea aplicării pedepsei.

20. Cu privire la criticile formulate, Curtea constată că amânarea aplicării pedepsei este o măsură ce poate fi dispusă de instanța de judecată, constând în amânarea temporară a aplicării pedepsei stabilite cu privire la inculpat, atunci când apreciază, ținând seama de persoana infractorului, de conduita avută de acesta înainte și după comiterea infracțiunii și de posibilitățile sale de îndreptare, că aplicarea imediată a unei pedepse nu este necesară, dar se impune supravegherea conduitei sale pentru un termen de supraveghere de 2 ani.

21. Astfel, legiuitorul a reglementat posibilitatea pentru instanța de judecată de a dispune, motivat, amânarea aplicării pedepsei dacă sunt întrunite condițiile prevăzute de art. 83 din Codul penal, stabilind un termen de supraveghere conform art. 84 din același cod, pe durata căruia condamnatul trebuie să respecte o serie de **măsuri de supraveghere** prevăzute în art. 85 alin. (1) din Codul penal și să execute o serie de **obligații** dintre cele prevăzute de art. 85 alin. (2) din Codul penal stabilite de instanța de judecată. **Măsurile de supraveghere** care se iau față de condamnat pe durata termenului de încercare sunt menite să asigure un control permanent asupra conduitei acestuia, iar instanța este obligată să le aplice. Dacă, pe parcursul termenului de supraveghere, cel condamnat, cu rea-credință, **nu respectă măsurile de supraveghere sau nu execută obligațiile** impuse de instanță, aceasta revocă amânarea și dispune aplicarea și executarea pedepsei, conform art. 88 din Codul penal.

22. Așa fiind, persoana față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei are datoria să respecte, pe de o parte, măsurile de supraveghere prevăzute de art. 85 alin. (1) din Codul penal, iar, pe de altă parte, trebuie să îndeplinească un număr de obligații prevăzute de art. 85 alin. (2) din același cod. Respectarea măsurilor de supraveghere se referă la prezentarea condamnatului la serviciul de probațiune la datele fixate, la legătura cu consilierul de probațiune desemnat, la comunicarea unor schimbări intervenite în viața personală (schimbarea locului de muncă, a locuinței, a deplasărilor care depășesc 5 zile) și a informațiilor și documentelor care permit controlul mijloacelor sale de existență. **Măsurile de supraveghere au menirea de a stabili un contact direct, pe durata termenului de supraveghere, între persoana față de care s-a dispus amânarea și serviciul de probațiune, care să permită verificarea comportamentului acestuia, respectarea obligațiilor și a interdicțiilor impuse de instanță.** Instanța are obligația să dispună ca persoana față de care s-a luat măsura amânării aplicării pedepsei să respecte întregul pachet de măsuri de supraveghere, fără a reduce sau a adăuga alte măsuri. **Spre deosebire de obligații, măsurile de supraveghere nu pot face obiectul aprecierii instanței.**

23. În afara acestor măsuri de supraveghere pe care instanța le impune persoanei față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei, legea prevede un ansamblu de **obligații** care, integral sau în parte, pot fi impuse celui în cauză. În aprecierea obligațiilor pe care trebuie să le îndeplinească persoana față de care s-a luat măsura amânării aplicării pedepsei, instanța are libertatea de a decide dacă trebuie să impună o obligație, mai multe, toate obligațiile prevăzute de lege sau niciuna. Obligațiile prevăzute de art. 85 alin. (2) din Codul penal au, în ansamblu, rolul de a preveni săvârșirea de noi infracțiuni. Supravegherea executării obligațiilor prevăzute în textul mai sus menționat face posibilă și necesară modificarea lor în funcție de conduita persoanei față de care s-a dispus amânarea aplicării pedepsei. Observând conduita persoanei, serviciul de probațiune constată dacă au intervenit motive care justifică modificarea obligațiilor existente ori încetarea unora dintre acestea. Examinând solicitarea serviciului de probațiune, instanța apreciază dacă scopul măsurii amânării aplicării pedepsei poate fi atins prin

sporirea sau diminuarea condițiilor de executare a obligațiilor existente. Instanța trebuie să își formeze convingerea că amânarea aplicării pedepsei, însoțită de impunerea unor măsuri de supraveghere, va produce o modificare comportamentală și de durată care va face inutilă aplicarea pedepsei. Din acest motiv, instanța este datorată să analizeze cu atenție sesizările serviciului de probațiune.

24. Prin urmare, prin dispozițiile art. 85 alin. 1 lit. a) din Codul penal s-a reglementat una dintre măsurile de supraveghere la care trebuie să se supună condamnatul pe durata termenului de încercare, și anume aceea de a se prezenta la serviciul de probațiune, la datele fixate de acesta. Această măsură de supraveghere, față de scopul instituirii ei, nu este de natură să aducă atingere prevederilor art. 25 din Legea fundamentală referitoare la dreptul la liberă circulație a cetățeanului. Acest drept nu este absolut, ci el trebuie să se desfășoare potrivit unor reguli, cu respectarea și îndeplinirea unor condiții stabilite de lege. Astfel de condiții sunt și cele prevăzute de art. 85 alin. (1) lit. a) din Codul penal, care trebuie respectate de condamnatul beneficiar al instituției amânării aplicării pedepsei.

25. În ceea ce privește susținerea că textul de lege criticat încalcă prevederile art. 41 și art. 47 din Constituție se constată că și aceasta este neîntemeiată. Prevederile contestate nu îngrădesc dreptul la muncă al condamnatului și, cu atât mai puțin, dreptul de a-și alege profesia, meseria sau ocupația. De asemenea se constată că alegerea profesiei, meseriei sau ocupației de către condamnat trebuie să se facă în așa fel încât acesta să respecte măsurile de supraveghere dispuse de instanță.

26. În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale în materie, care, având a se pronunța asupra dispozițiilor art. 86³ alin. 1 lit. a) și b) din Codul penal din 1969 referitoare la măsurile de supraveghere pe care condamnatul trebuie să le respecte pe durata termenului de încercare, în cazul în care instanța a dispus suspendarea executării pedepsei sub supraveghere, a statuat că acele prevederi sunt constituționale (a se vedea Decizia nr. 338 din 28 iunie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 734 din 12 august 2005).

27. Amânarea aplicării pedepsei se dispune în condițiile în care prezumția de nevinovăție a fost răsturnată și implică în mod necesar un termen de supraveghere care va fi însoțit, în mod inevitabil, de măsurile de supraveghere. Acestea din urmă sunt elemente componente intrinseci regimului juridic al instituției amânării pedepsei. Mai mult, măsurile de supraveghere au o natură legală, judecătorul neavând nicio marjă de apreciere. De aceea, ele nu pot fi privite ca imixtiune în viața particulară a unei persoane și reprezintă, în acord cu art. 53 din Constituție, o restrângere legală a drepturilor constituționale pe timpul executării pedepsei în modalitatea stabilită prin art. 83 din Codul penal. Așa fiind, **spre deosebire de obligații, măsurile de supraveghere** stabilite de legiuitor în art. 85 alin. (1) din Codul

penal nu pot fi modificate, **ele făcând parte din substanța și rațiunea amânării aplicării pedepsei**, în contextul **controlului asupra persoanei căreia i se aplică măsura**.

28. De altfel, în prezenta cauză, autorul excepției, pe lângă măsura de supraveghere de a se prezenta la Serviciul de Probațiune Neamț, la datele fixate de acesta (în speță o dată pe lună), era ținut și de măsurile de supraveghere referitoare la obligația de a anunța, în prealabil, schimbarea locuinței și orice deplasare care depășește 5 zile, precum și întoarcerea și de a comunica schimbarea locului de muncă. Or, obligația de a se prezenta la un anumit interval de timp mai mare sau mai mic la Serviciul de Probațiune Neamț nu este una ce poate fi supusă controlului de constituționalitate, deoarece nu intră în competența Curții Constituționale posibilitatea de a stabili frecvența cu care un condamnat trebuie să se prezinte la serviciul de probațiune, ci în competența serviciului de probațiune însuși. În acest sens, Curtea mai constată, că potrivit art. 55—57 din Legea nr. 252/2013 privind organizarea și funcționarea sistemului de probațiune, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 512 din 14 august 2013, consilierul de probațiune manager de caz întocmește un plan de supraveghere care este revizuit ori de câte ori este necesar, în funcție de schimbările intervenite în situația persoanei și evoluția cazului, controlând nemijlocit respectarea de către persoana supravegheată a măsurilor de supraveghere prevăzute la art. 85 alin. (1) din Codul penal pe toată durata termenului de supraveghere. De asemenea, potrivit art. 111 din aceeași lege, în activitatea sa consilierul de probațiune emite decizii care sunt obligatorii pentru persoana supravegheată și pentru instituțiile din comunitate vizate, iar, împotriva deciziilor consilierului de probațiune, persoana sau instituția din comunitate vizată poate face plângere la judecătorul delegat cu executarea, în termen de 10 zile de la comunicare. În acest sens, judecătorul delegat cu executarea fixează un termen pentru soluționarea plângerii cu citarea părților și soluționează plângerea, în camera de consiliu, prin încheiere definitivă, după ascultarea petentului și a consilierului de probațiune. Încheierea prin care judecătorul delegat cu executarea soluționează plângerea este obligatorie pentru persoana sau instituția care a formulat plângerea și pentru consilierul de probațiune.

29. În sfârșit, celelalte critici ale autorului excepției tind la modificarea dispozițiilor legale criticate, în așa fel încât și măsurile de supraveghere să poată fi supuse modificării sau încetării, asemeni obligațiilor. Or, o asemenea posibilitate ar afecta rațiunea reglementării, justificată de scopul urmărit de legiuitor prin normarea uneia dintre modalitățile de individualizare a pedepsei, respectiv instituția amânării aplicării pedepsei. Pe de altă parte, potrivit art. 2 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea se pronunță numai asupra constituționalității actelor cu privire la care a fost sesizată, fără a putea modifica sau completa prevederile supuse controlului.

30. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate ridicată de Muraru Marius Florin în Dosarul nr. 10.609/279/2016 al Judecătoriei Piatra-Neamț și constată că dispozițiile art. 85 alin. (1) lit. a) și art. 87 din Codul penal sunt constituționale în raport cu criticile formulate.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătoriei Piatra-Neamț și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 martie 2018.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 162

din 27 martie 2018

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1)
din Legea apelor nr. 107/1996

Petre Lăzăroiu	— președinte
Marian Enache	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Livia Doina Stanciu	— judecător
Simona-Maya Teodoroiu	— judecător
Varga Attila	— judecător
Irina-Loredana Gulie	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror Ioan-Sorin-Daniel Chiriazii.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 alin. (1) din Legea apelor nr. 107/1996, excepție ridicată de Maria Popa, Nicolae Filip și Gabriela-Mihaela Filip în Dosarul nr. 314/277/2016 al Judecătoriei Târgoviște și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 2.241D/2017.

2. La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că partea Administrația Apele Române — Administrația Bazinală de Apă Buzău—Ialomița a depus la dosar note scrise, prin care solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca inadmisibilă.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care solicită respingerea, ca neîntemeiată, a excepției de neconstituționalitate, arătând că prevederile legale criticate nu contravin dispozițiilor art. 44 din Constituție, câtă vreme conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite prin lege.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 21 iunie 2017, pronunțată în Dosarul nr. 314/277/2016, **Judecătoria Târgoviște a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea apelor nr. 107/1996.** Excepția a fost ridicată de Maria Popa, Nicolae Filip și Gabriela-Mihaela Filip într-o cauză având ca obiect soluționarea acțiunii în constatarea nulității absolute a unui contract de vânzare-cumpărare pentru un imobil-teren, situat în extravilan.

6. În motivarea excepției de neconstituționalitate se arată că prevederile legale criticate sunt neconstituționale, deoarece permit dobândirea dreptului de proprietate al statului asupra unor terenuri proprietate privată, prin efectul legii, în cazul în care terenurile respective se identifică cu malurile și cuvetele lacurilor, care, potrivit textului de lege criticat, aparțin domeniului public. În acest sens, se arată că autorii excepției de

neconstituționalitate Nicolae Filip și Gabriela-Mihaela Filip au dobândit prin cumpărare un teren situat în extravilan, din categoria de folosință pășune, având drept limită, la sud, cuva lacului de acumulare Siriu, județul Buzău, teren asupra căruia fusese reconstituit anterior dreptul de proprietate privată în temeiul Legii fondului funciar nr. 18/1991. În legătură cu acest teren, a fost formulată o acțiune în constatarea nulității absolute a contractului de vânzare-cumpărare, de către reclamanta Administrația Națională Apele Române — Administrația bazinală de Apă Buzău—Ialomița, care a invocat faptul că asupra terenului în cauză deține un drept de administrare, iar titularul dreptului de proprietate este statul român, care a dobândit acest drept prin efectul unor decrete de expropriere, emise în perioada 1974—1989, cu ocazia amenajării lacului de acumulare Siriu, unul dintre acestea fiind Decretul de expropriere nr. 203 din 25 august 1989.

7. Autorii excepției de neconstituționalitate susțin că, în condițiile în care terenul în cauză nu figurează în niciuna dintre anexele la decretele de expropriere enumerate de către reclamantă în cererea de chemare în judecată, statul român nu deține un titlu de proprietate valabil asupra terenului în cauză, care se identifică din punct de vedere topografic cu malurile/cuveta lacului de acumulare Siriu, județul Buzău. Prin urmare, includerea *ope legis* a albiilor minore a apelor de suprafață, precum și a malurilor și cuvetelor lacurilor, în domeniul public al statului, în lipsa unui titlu al statului asupra terenurilor în cauză, contravine dispozițiilor constituționale referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private.

8. **Judecătoria Târgoviște** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se apreciază, în acest sens, că stabilirea de către legiuitor, prin art. 3 alin. (1) din Legea apelor nr. 107/1996, a conținutului și limitelor domeniului public al statului, nu constituie o atingere adusă dreptului de proprietate, având în vedere că prevederea legală criticată respectă întocmai dispozițiile art. 136 din Constituție. De asemenea, prevederile legale criticate nu conțin elemente de imprevizibilitate și inaccesibilitate. Se mai consideră că motivele invocate în susținerea excepției de neconstituționalitate nu reprezintă veritabile argumente de neconstituționalitate, ci vizează fondul cauzei, corelarea și interpretarea prevederilor legale incidente situației de fapt ce va fi reținută, pe baza probelor ce se vor administra în cauză. Or, dezlegarea fondului cauzei este atributul instanței de judecată, iar nu al Curții Constituționale.

9. Potrivit prevederilor art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate invocate.

10. **Guvernul** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că, din examinarea prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 107/1996, reglementate în acord cu prevederile art. 136 din Constituție și cu cele ale art. 3 alin. (2) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, coroborate cu pct. I. 3 din anexa la același act normativ, nu rezultă, în mod evident, niciun fel de dispoziții de natură să încalce prevederile constituționale cuprinse în art. 44, referitoare la dreptul de proprietate privată. Se mai arată că, de altfel, susținerile petenților vizează, mai degrabă, unele aspecte privind interpretarea și aplicarea legislației în vigoare, precum și unele aspecte de fond, care excedează controlului instanței de contencios constituțional.

11. **Avocatul Poporului** consideră că prevederile legale criticate sunt constituționale. În acest sens, arată că încadrarea prin lege organică, în domeniul public al statului, a apelor de suprafață, cu albiile lor minore cu lungimi mai mari de 5 km și cu bazine hidrografice ce depășesc suprafața de 10 km², a malurilor și cuvetelor lacurilor, precum și apelor subterane, apelor maritime interioare, falezei și plajei mării, cu bogățiile lor naturale și potențialul valorificabil, a mării teritoriale și fundului apelor maritime, precum și reglementarea unui regim juridic special al acestora, propriu domeniului public al statului, se justifică prin caracterul de bunuri publice de interes național și corespund pe deplin regimului constituțional de protecție a proprietății. Mai mult, se arată că dreptul de proprietate nu este un drept absolut, iar prevederile art. 44 alin. (1) din Constituție, potrivit cărora conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege, coroborate cu cele ale art. 136 alin. (5), care consacră caracterul inviolabil al proprietății private, în condițiile legii organice, au în vedere tocmai circumstanțieri ale exercițiului prerogativelor dreptului de proprietate, justificate de necesitatea ocrotirii interesului public. De asemenea, se mai arată că prevederile legale criticate sunt în acord cu dispozițiile pct. I.3 din anexa la Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, care reglementează lista cuprinzând unele bunuri care alcătuiesc domeniul public al statului și al unităților administrativ-teritoriale.

12. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, notele scrise depuse, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, republicată, reține următoarele:

13. Curtea Constituțională a fost sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, republicată, cu modificările ulterioare, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

14. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl reprezintă prevederile art. 3 alin. (1) din Legea apelor nr. 107/1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 244 din 8 octombrie 1996, cu modificările și completările ulterioare, potrivit cărora: „(1) *Aparțin domeniului public al*

statului apele de suprafață cu albiile lor minore cu lungimi mai mari de 5 km și cu bazine hidrografice ce depășesc suprafața de 10 km², malurile și cuvetele lacurilor, precum și apele subterane, apele maritime interioare, faleza și plaja mării, cu bogățiile lor naturale și potențialul valorificabil, marea teritorială și fundul apelor maritime.”

15. În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 44 alin. (2) teza întâi referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private.

16. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea reține că, potrivit dispozițiilor art. 136 alin. (3) din Constituție, constituie obiect exclusiv al proprietății publice, bunurile enumerate în textul constituțional, precum și alte bunuri stabilite prin lege organică. Textul constituțional instituie două criterii de apartenență exclusivă a unui bun la domeniul public al statului sau al unităților administrativ-teritoriale, respectiv criteriul destinației bunurilor, al naturii lor, și criteriul declarației legii, dată fiind afectarea acestor bunuri unui uz public sau unei utilități publice. În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale, prin care s-a statuat că bunurile care sunt proprietate publică nu au toate același regim juridic, unele fiind obiect exclusiv al proprietății publice, așa cum prevede art. 136 alin. (3) din Constituție. În sensul jurisprudenței Curții Constituționale, bunurile enumerate în mod expres în art. 136 alin. (3) din Constituție, (astfel cum a fost renumerotat, după revizuirea acesteia), nu pot face obiect al proprietății private (a se vedea Decizia nr. 31 din 26 mai 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 13 din 19 ianuarie 1994).

17. În aplicarea acestor dispoziții constituționale, precum și în temeiul prevederilor art. 73 alin. (3) lit. m) din Constituție, potrivit cărora, prin lege organică se reglementează regimul juridic general al proprietății, legiuitorul poate stabili, prin lege organică, și alte bunuri care constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în afara celor prevăzute expres de Constituție. În acest sens, art. 3 alin. (1) din Legea apelor nr. 107/1996, textul de lege criticat în prezenta cauză, circumstanțiază un domeniu specific al bunurilor proprietate publică a statului, respectiv acela al apelor, definite în art. 1 din acest act normativ ca resursă naturală regenerabilă, vulnerabilă și limitată și enumeră și alte categorii de bunuri care constituie obiect exclusiv al proprietății publice, în sensul art. 136 alin. (3) din Constituție, respectiv, între altele, malurile lacurilor.

18. Critica de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 107/1996 privește faptul că, în temeiul acestor prevederi legale, așadar prin efectul legii, aparțin domeniului public al statului și malurile lacurilor, ceea ce este contrar prevederilor art. 44 alin. (2) din Constituție, referitor la protecția proprietății private, întrucât nu este necesar ca, în privința acestor bunuri determinate de lege ca aparținând domeniului public, statul să dețină un titlu de proprietate valabil.

19. Analizând aceste susțineri, Curtea reține că, în privința bunurilor care aparțin fie domeniului public al statului, fie celui al unităților administrativ-teritoriale, potrivit declarației unei legi organice, este necesară îndeplinirea condiției dobândirii dreptului de proprietate publică printr-unul din modurile prevăzute de lege. Cu alte cuvinte, determinarea generică a apartenenței exclusive la domeniul public, prin lege organică, a unei anumite categorii de bunuri, care, prin natura lor, sunt de uz

sau de interes public, nu poate fi înțeleasă în sensul unei atingeri aduse dreptului de proprietate privată, care ar putea privi anumite bunuri din categoria generică a bunurilor stabilite prin legea organică. În acest sens este și definiția legală a dreptului de proprietate publică, cuprinsă în art. 858 din Codul civil, potrivit căreia „*Proprietatea publică este dreptul de proprietate ce aparține statului sau unei unități administrativ-teritoriale asupra bunurilor care, prin natura lor sau prin declarația legii, sunt de uz ori de interes public, cu condiția să fie dobândite prin unul dintre modurile prevăzute de lege.*”

20. Aplicând aceste considerente de principiu la analiza prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea nr. 107/1996, criticate în prezenta cauză, rezultă că și în cazul bunurilor enumerate în acest text de lege ca aparținând domeniului public al statului este valabilă condiția dobândirii acestora în mod legal. În acest sens, revine instanțelor de judecată competența verificării valabilității titlului prin care a fost dobândit dreptul de proprietate publică asupra bunului, care, prin natura lui, face parte din categoria generică reglementată prin lege organică, or, după caz, verificarea valabilității altui titlu de proprietate asupra bunului respectiv. În acest sens este și jurisprudența Curții Constituționale, prin care s-a statuat că, în acord cu prevederile art. 6 alin. (2) și (3) din Legea nr. 213/1998 privind bunurile proprietate publică, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998, revine instanțelor de judecată competența de a stabili validitatea titlului de trecere a unor bunuri în proprietatea statului, precum și dacă, în regimul juridic instituit prin reglementările legale în vigoare la data dobândirii bunului, acesta a putut trece în proprietatea statului sau dacă, în lipsa unui titlu legal, o asemenea dobândire a proprietății nu a avut loc niciodată (a se vedea, în acest sens Decizia nr. 136 din 21 octombrie 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 448 din 24 noiembrie 1998).

21. De altfel, Curtea reține că, în speța dedusă soluționării instanței de judecată, s-a solicitat constatarea nulității absolute a unui contract de vânzare având ca obiect un teren extravilan, situat pe malul unui lac de acumulare, cu motivarea că acest

teren este inclus în domeniul public al statului, intrând în categoria „malurilor și cuvetelor lacurilor”, menționată expres de art. 3 alin. (1) din Legea nr. 107/1996, ca aparținând domeniului public al statului. În acest sens, s-a arătat că terenul în litigiu a fost trecut în proprietatea statului în temeiul Decretului de expropriere nr. 203 din 25 august 1989, împreună cu alte terenuri pe care a fost amenajat barajul și lacul, astfel încât nu poate face obiectul dreptului de proprietate privată. Pe parcursul soluționării cauzei a fost invocată prezenta excepție de neconstituționalitate, cu motivarea că decretul de expropriere invocat nu face dovada exproprierii, dat fiind faptul că terenul în litigiu nu este menționat în anexa nr. 14, prevăzută de art. 14 alin. (1) din Decretul de expropriere, și nu a intrat nici în categoria terenurilor în legătură cu care s-a dispus scoaterea definitivă din producția agricolă, în temeiul art. 14 alin. (2) din decretul de expropriere.

22. Curtea reține că aceste susțineri nu reprezintă veritabile argumente de neconstituționalitate a normei legale incidente, ci se referă la aspecte referitoare la fondul cauzei deduse soluționării instanței de judecată, a căror analiză implică o corelare și interpretare a normelor legale incidente, raportate la situația de fapt, stabilită în baza tuturor probelor administrate. Or, în temeiul art. 2 alin. (2) și (3) din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională se pronunță numai asupra constituționalității normelor legale cu care a fost sesizată, iar nu asupra modalității de interpretare și aplicare a acestora în cauza dedusă judecătorești de fond. Interpretarea legilor este operațiunea indispensabilă în procesul aplicării și respectării acestora, având ca scop clarificarea înțelesului normelor juridice sau a câmpului lor de aplicare, iar în procesul de soluționare a cauzelor cu care au fost investite, această operațiune este realizată de instanțele judecătorești, în mod necesar, prin recurgerea la metodele interpretative (a se vedea în acest sens Decizia nr. 1.560 din 7 decembrie 2010, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 139 din 24 februarie 2011).

23. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 3 alin. (1) din Legea apelor nr. 107/1996, excepție ridicată de Maria Popa, Nicolae Filip și Gabriela-Mihaela Filip în Dosarul nr. 314/277/2016 al Judecătorei Târgoviște.

Definitivă și general obligatorie.

Decizia se comunică Judecătorei Târgoviște și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Pronunțată în ședința din data de 27 martie 2018.

PREȘEDINTE,
PETRE LĂZĂROIU

Magistrat-asistent,
Irina-Loredana Gulie

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

pentru aprobarea Strategiei naționale privind promovarea egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați și prevenirea și combaterea violenței domestice pentru perioada 2018—2021 și a Planului operațional pentru implementarea Strategiei naționale privind promovarea egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați și prevenirea și combaterea violenței domestice pentru perioada 2018—2021

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — Se aprobă Strategia națională privind promovarea egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați și prevenirea și combaterea violenței domestice pentru perioada 2018—2021, prevăzută în anexa nr. 1.

Art. 2. — Se aprobă Planul operațional pentru implementarea Strategiei naționale privind promovarea egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați și prevenirea și combaterea violenței domestice pentru perioada 2018—2021, prevăzut în anexa nr. 2.

Art. 3. — Finanțarea obiectivelor prevăzute în Strategia națională privind promovarea egalității de șanse și de tratament între femei și bărbați și prevenirea și combaterea violenței domestice pentru perioada 2018—2021 se face în limita fondurilor aprobate anual prin legile bugetare anuale, precum și din alte surse legal constituite, potrivit legii.

Art. 4. — Anexele nr. 1 și 2*) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU
VASILICA-VIORICA DĂNCILĂ

Contrasemnează:

p. Ministrul muncii și justiției sociale,
Adrian Marius Rîndunică,
secretar de stat

Viceprim-ministru,
ministrul dezvoltării regionale și administrației publice,
Paul Stănescu

Ministrul fondurilor europene,
Rovana Plumb

p. Ministrul sănătății,
Rodica Nassar,
secretar de stat

Ministrul afacerilor interne,
Carmen Daniela Dan

p. Ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat,
Paula-Marinela Pîrvănescu,
secretar de stat

Ministrul tineretului și sportului,
Ioana Bran

Ministrul apărării naționale,
Mihai-Viorel Fifor

p. Ministrul educației naționale,
Gigel Paraschiv,
secretar de stat

Ministrul finanțelor publice,
Eugen Orlando Teodorovici

București, 24 mai 2018.
Nr. 365.

*) Anexele nr. 1 și 2 se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 465 bis, care se poate achiziționa de la Centrul pentru relații cu publicul al Regiei Autonome „Monitorul Oficial”, București, șos. Panduri nr. 1.

DECIZII ALE PRIM-MINISTRULUI**GUVERNUL ROMÂNIEI****PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind încetarea exercitării cu caracter temporar,
prin detașare, a funcției publice temporar vacante
din categoria înalților funcționari publici de secretar general
al Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț
și Antreprenoriat de către domnul Romulus Cătălin Pantazi**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat prin Adresa nr. 2.054/SRO din 31 mai 2018, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/10.216/A.I.L. din 31 mai 2018,

în temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b), art. 89 alin. (2¹) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — La data intrării în vigoare a prezentei decizii, încetează exercitarea cu caracter temporar, prin detașare, a funcției publice temporar vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat de către domnul Romulus Cătălin Pantazi.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DÂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 5 iunie 2018.

Nr. 214.

GUVERNUL ROMÂNIEI**PRIM-MINISTRUL****DECIZIE**

**privind exercitarea, cu caracter temporar, a funcției publice
temporar vacante din categoria înalților funcționari publici
de secretar general al Ministerului pentru Mediul de Afaceri,
Comerț și Antreprenoriat de către domnul Doru Eduard Clăbescu**

Având în vedere propunerea formulată de ministrul pentru mediul de afaceri, comerț și antreprenoriat prin Adresa nr. 2.054/SRO din 31 mai 2018, înregistrată la Secretariatul General al Guvernului cu nr. 20/10216/A.I.L. din 31 mai 2018 și Avizul favorabil nr. 30.927/2018 al Agenției Naționale a Funcționarilor Publici privind exercitarea cu caracter temporar, a funcției publice temporar vacante din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat de către domnul Doru Eduard Clăbescu,

În temeiul art. 19 din Legea nr. 90/2001 privind organizarea și funcționarea Guvernului României și a ministerelor, cu modificările și completările ulterioare, al art. 19 alin. (1) lit. b) și al art. 92 alin. (1¹) din Legea nr. 188/1999 privind Statutul funcționarilor publici, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

prim-ministrul emite prezenta decizie.

Articol unic. — Începând cu data intrării în vigoare a prezentei decizii, domnul Doru Eduard Clăbescu exercită, cu caracter temporar, funcția publică temporar vacantă din categoria înalților funcționari publici de secretar general al Ministerului pentru Mediul de Afaceri, Comerț și Antreprenoriat.

PRIM-MINISTRU

VASILICA-VIORICA DÂNCILĂContrasemnează:

Secretarul general al Guvernului,

Ioana-Andreea Lambru

București, 5 iunie 2018.

Nr. 215.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AFACERILOR INTERNE

ORDIN

pentru modificarea și completarea Ordinului viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 23/2015 privind activitatea de psihologie în Ministerul Afacerilor Interne

În temeiul prevederilor art. 7 alin. (5) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 30/2007 privind organizarea și funcționarea Ministerului Afacerilor Interne, aprobată cu modificări prin Legea nr. 15/2008, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul afacerilor interne emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul viceprim-ministrului, ministrul afacerilor interne, nr. 23/2015 privind activitatea de psihologie în Ministerul Afacerilor Interne, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 177 din 16 martie 2015, se modifică și se completează, după cum urmează:

1. La articolul 3, litera e) se modifică și va avea următorul cuprins:

„e) *monitorizarea psihologică*: demers proiectat atât în plan individual, cât și organizațional menit să urmărească evoluția problemelor de natură psihologică identificate inițial, prin utilizarea unor metode de specialitate;”

2. Articolul 5 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — (1) Profesia de psiholog în MAI se exercită numai după evaluarea cunoștințelor profesionale.

(2) Postul de psiholog vacant, de execuție sau de conducere, se ocupă în modalitățile prevăzute de legislația aplicabilă fiecărei categorii de personal.

(3) În cazul polițiștilor și cadrelor militare, evaluarea cunoștințelor profesionale se realizează în cadrul procedurilor de ocupare a postului de psiholog vacant, de către comisiile de evaluare sau, după caz, de către comisiile de concurs.

(4) Prin excepție de la prevederile alin. (3) nu este necesară evaluarea cunoștințelor profesionale atunci când ocuparea postului vacant de psiholog se realizează prin:

a) modificarea raporturilor de serviciu ale unei persoane care ocupă un post de psiholog în MAI;

b) numirea în funcție a psihologilor puși la dispoziție.

(5) În cazul personalului contractual, evaluarea cunoștințelor profesionale se realizează în cadrul procedurilor de ocupare a postului de psiholog vacant, în conformitate cu legislația aplicabilă acestei categorii de personal.

(6) Nominalizarea membrilor cu studii de specialitate în cadrul comisiilor de evaluare/concurs sau, după caz, subcomisii se face prin dispoziție a directorului Centrului de Psihosociologie al MAI, denumit în continuare *Centru*.”

3. La articolul 10 alineatul (1), partea introductivă și literele b) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„Art. 10. — (1) Evaluarea psihologică se realizează în următoarele circumstanțe:

b) cu ocazia avizării personalului pentru îndeplinirea de sarcini, atribuții și misiuni în condiții de solicitare psihică intensă;

d) cu ocazia fundamentării diagnosticului medical;”

4. La articolul 10, după alineatul (2) se introduce un nou alineat, alineatul (3), cu următorul cuprins:

„(3) Destinația sau sfera de aplicare a documentului cuprinzând rezultatul evaluării psihologice se stabilește în raport cu scopul sau scopurile aferente evaluării psihologice sau, după caz, cu scopul sau scopurile subsumate cazurilor prevăzute la art. 11—18.”

5. Articolul 11 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 11. — Evaluarea psihologică în cadrul procedurilor de resurse umane urmărește selecționarea personalului MAI și se realizează în următoarele cazuri:

a) admiterea candidaților în instituțiile de învățământ care realizează formarea inițială pentru nevoile MAI;

b) încadrarea directă ca polițiști/cadre militare;

c) reîncadrarea/rechemarea în activitate a polițiștilor/cadrelor militare;

d) angajarea în muncă a funcționarilor publici/personalului contractual;

e) ocuparea posturilor de conducere vacante;

f) trecerea agenților de poliție/maiștrilor militari/subofițerilor în corpul ofițerilor de poliție/ofițerilor;

g) transferul în MAI, conform legii.”

6. Articolul 12 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 12. — (1) Evaluarea psihologică efectuată cu ocazia avizării personalului pentru îndeplinirea de sarcini, atribuții și misiuni în condiții de solicitare psihică intensă stabilește capacitatea, din punct de vedere psihologic, a unei persoane de a se integra într-o activitate profesională cu cerințe specifice, determinate de natura, durata și intensitatea efortului presupus.

(2) Evaluarea psihologică efectuată cu ocazia avizării personalului pentru îndeplinirea de sarcini, atribuții și misiuni în condiții de solicitare psihică intensă se realizează în următoarele cazuri:

a) participarea la misiuni internaționale;

b) îndeplinirea funcțiilor de reprezentare externă;

c) îndeplinirea funcțiilor didactice, cu excepția celor din învățământul superior;

d) îndeplinirea atribuțiilor specifice instructorilor de ordine publică, precum și a formatorilor;

e) desfășurarea de activități cu cifru;

f) autorizarea ca artificieri și pirotehniști;

g) atestarea ca instructori în poligonul de tragere;

h) executarea de acțiuni și intervenții speciale;

i) executarea unor activități care expun personalul la riscuri psihosociale;”

j) atestarea personalului care urmează să încadreze posturile de specialitate din categoria personalului navigator;

k) atestarea ca instructori și evaluatori ai conducătorilor auto;

l) acordarea dreptului de a conduce autovehiculele aparținând MAI;

m) la indicația medicului de medicina muncii, pentru alte categorii de lucrători, potrivit reglementărilor privind supravegherea sănătății lucrătorilor;

n) în alte cazuri prevăzute de reglementările în vigoare.

(3) Încadrarea în prevederile alin. (2) lit. i) se realizează de către inspectoratele generale/similar și instituțiile de învățământ ale MAI.”

7. La articolul 13, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Evaluarea psihologică periodică se realizează la intervalele de timp indicate de medicul de medicina muncii, în cazul personalului prevăzut de legislația privind supravegherea sănătății lucrătorilor, precum și:

a) anual, pentru personalul prevăzut la art. 12 alin. (2) lit. c)—h), lit. j) și lit. k), precum și pentru elevii și studenții din instituțiile de învățământ ale MAI;

b) la intervalele stabilite de inspectoratele generale/similare și instituțiile de învățământ ale MAI pentru activitățile prevăzute la art. 12 alin. (2) lit. i), care nu pot fi mai mari de 5 ani;

c) la 5 ani pentru întreg personalul MAI, cu excepția celui declarat apt în urma unei evaluări psihologice periodice efectuate în cazurile prevăzute la art. 12 alin. (2) lit. h) și i).”

8. La articolul 13, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Evaluarea psihologică periodică prevăzută la alin. (2) lit. c) vizează investigarea capacității persoanei din punct de vedere psihologic de a-și desfășura activitatea în MAI, conform statutului profesional.

(4) Evaluarea psihologică periodică pentru personalul aflat în unul dintre cazurile prevăzute la art. 12 alin. (2) lit. h) și i) vizează investigarea din punct de vedere psihologic a capacității de a răspunde solicitărilor respectivelor activități și a celor ce decurg din statutul profesional.”

9. La articolul 16, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 16. — (1) Evaluarea psihologică, în cadrul asistenței psihologice, se realizează și în situații speciale, la apariția unor comportamente dezadaptative sau la întoarcerea personalului participant la misiuni internaționale a căror durată este de cel puțin 6 luni consecutive, caz în care se urmărește necesitatea stabilirii unor măsuri de monitorizare și/sau intervenție psihologică.”

10. La articolul 17, partea introductivă se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 17. — Evaluarea psihologică clinică în vederea fundamentării diagnosticului medical se realizează în următoarele cazuri:”

11. La articolul 19, alineatele (4) și (5) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(4) Evaluarea psihologică prevăzută la art. 16 alin. (2) și art. 17 se finalizează printr-un raport de psihodiagnostic și evaluare clinică.

(5) Rezultatul evaluării psihologice se prezintă beneficiarului și cuprinde informații relevante în raport cu scopul urmărit, fără a se motiva concluziile.”

12. După articolul 19 se introduce un nou articol, articolul 19¹, cu următorul cuprins:

„Art. 19¹. — (1) Frauda sau tentativa de fraudă, precum și alte comportamente imputabile persoanei evaluate psihologic de natură să perturbe buna desfășurare a activității de evaluare atrag eliminarea din evaluare și poate constitui temei pentru declararea inaptitudinii psihologice.

(2) Situațiile prevăzute la alin. (1) se consemnează într-un proces-verbal și se confirmă de cel puțin un martor.”

13. Articolul 20 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 20. — (1) Avizul psihologic de inaptitudine emis în condițiile art. 19 alin. (1) și (2) poate fi contestat, o singură dată.

(2) Contestația se formulează în scris, în nume personal, se adresează Centrului și se depune la sediul unității beneficiare, în termen de 3 zile lucrătoare de la luarea la cunoștință a avizului psihologic.

(3) Contestația se soluționează în termen de 15 zile de la data înregistrării la Centru. Termenul poate fi prelungit, în situația în care este necesară o cercetare mai amănunțită, cu cel mult 15 zile.

(4) Contestația trebuie să cuprindă cel puțin următoarele elemente: numele, prenumele și codul numeric personal al contestatarului, data și scopul susținerii evaluării psihologice, motivele de fapt pe care se întemeiază contestația și semnătura contestatarului.

(5) Contestația se analizează de către o comisie constituită prin dispoziție a directorului Centrului.

(6) Lucrările comisiei nu sunt publice, analiza și soluționarea contestației desfășurându-se fără participarea contestatarului.

(7) Comisia de soluționare a contestației are următoarele atribuții:

a) analizează și soluționează contestațiile formulate împotriva avizului psihologic de inaptitudine, concluzia fiind consemnată într-un proces-verbal;

b) realizează reevaluarea psihologică a persoanelor ale căror contestații au fost admise.

(8) Contestația care nu îndeplinește cerințele referitoare la termenul de depunere, datele de identificare, formularea în nume propriu și motivarea de fapt se respinge fără a analiza cauza pe fond.

(9) Admiterea contestației atrage anularea avizului atacat și reevaluarea psihologică a persoanei respective, conform programării.

(10) Hotărârea comisiei de soluționare a contestațiilor este definitivă și se comunică unității beneficiare, pentru a fi adusă la cunoștința contestatarului.”

14. La articolul 21, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Pe durata de valabilitate prevăzută la alin. (1), titularii nu pot participa la o nouă evaluare psihologică în același scop cu evaluarea inițială, cu excepția cazului în care a fost admisă contestația în condițiile art. 20.”

15. La articolul 21, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (3) și (4), cu următorul cuprins:

„(3) Avizul psihologic rezultat în urma unei evaluări psihologice efectuate în condițiile art. 13 alin. (2) își încetează valabilitatea cu ocazia emiterii unui nou aviz rezultat în urma unei evaluări psihologice realizată la solicitarea medicului de medicina muncii sau ca urmare a unei decizii a comisiei de expertiză medico-militară de natură să infirme concluziile inițiale.

(4) În situația în care, în urma unei evaluări psihologice realizate în condițiile art. 13 alin. (2) lit. a) și b), persoana evaluată a obținut un aviz psihologic de inaptitudine, poate fi susținută o nouă evaluare, în vederea avizării pentru desfășurarea respectivelor activități, în condițiile art. 12 alin. (2). Noua evaluare poate fi susținută după minimum 6 luni de la emiterea documentului cuprinzând rezultatul evaluării, cu excepția cazului în care a fost admisă contestația în condițiile art. 20.”

16. La articolul 23 alineatul (1), litera a) se modifică și va avea următorul cuprins:

„a) psihologii din cadrul Centrului efectuează evaluările psihologice prevăzute la art. 11 și art. 12 alin. (2) lit. a) și b);”.

17. La articolul 23 alineatul (2), partea introductivă și literele a) și d) se modifică și vor avea următorul cuprins:

„(2) Evaluarea psihologică prevăzută la art. 12 alin. (2) lit. c)—n), art. 13 alin. (2), art. 14 și art. 16 alin. (1) se efectuează după cum urmează:

a) psihologii de unitate pentru personalul unităților din care fac parte, precum și pentru personalul care urmează să ocupe un post vacant, prin mutare, în cadrul acestora, cu excepția celui din conducerea lor, care intră în competența de evaluare

psihologică a psihologilor din cadrul structurilor de profil coordonatoare de la nivelul unităților centrale ale MAI;

d) psihologii desemnați prin dispoziția directorului Centrului pentru unitățile, instituțiile și structurile din subordinea/coordonarea MAI care nu au prevăzută/incadrată funcția de psiholog de unitate sau acesta se află în imposibilitatea de a-și exercita atribuțiile.”

18. Articolul 41 se modifică și va avea următorul cuprins:

„Art. 41. — Psihologii participă conform actelor normative interne care reglementează activitatea de management resurse umane, în calitate de membri, în comisiile constituite în vederea analizei posturilor și întocmirii/reactualizării fișelor posturilor, potrivit specialității pe care o au.”

19. La articolul 68, alineatul (2) se modifică și va avea următorul cuprins:

„(2) Susținerea de către personalul MAI și de către elevii și studenții din instituțiile de învățământ ale MAI a evaluării psihologice periodice, în situații speciale, la reluarea activității, a evaluării psihologice clinice, potrivit prezentului ordin, precum și participarea la activitățile de monitorizare psihologică sunt obligatorii.”

Art. II. — Prezentul ordin se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul afacerilor interne,
Carmen-Daniela Dan

București, 22 mai 2018.
Nr. 49.

ACTE ALE PARTIDELOR POLITICE

CUANTUMUL TOTAL

**al sumelor provenite din finanțările private ale partidelor politice în anul 2017,
conform Legii nr. 334/2006 privind finanțarea activității partidelor politice și a campaniilor
electorale — Erdélyi Magyar Néppárt — Partidul Popular Maghiar din Transilvania**

Denumirea partidului politic: Erdélyi Magyar Néppárt — Partidul Popular Maghiar din Transilvania
Sediul partidului politic: Cluj-Napoca, strada Suceava nr. 17, județul Cluj

Nr. crt.	Organizația/ Filiala județeană	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna ianuarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna februarie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna martie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna aprilie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna mai	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iunie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna iulie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna august	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna septembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna octombrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna noiembrie	Cuquantumul total al cotizațiilor primite în luna decembrie
1.	central	0	0	0	0	0	50	0	12	264	120	180	0

Cuquantumul total	626 lei
Numele și prenumele reprezentantului legal	Szilágyi Zsolt
Semnătura	
Data întocmirii	27.04.2018

RECTIFICĂRI

La Decizia Curții Constituționale nr. 792 din 5 decembrie 2017 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor Legii nr. 77/2016 privind darea în plată a unor bunuri imobile în vederea stingerii obligațiilor asumate prin credite, în integralitatea sa, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 415 din 16 mai 2018, se fac următoarele rectificări:

— la pagina 3, coloana 1, rândul 14 (paragraful 3 al deciziei), la pagina 6, coloana 1, rândul 2 (paragraful 42 al deciziei) și la pagina 14, rândul 10 (pct. 1 din dispozitivul deciziei), în loc de: „*Dosarul nr. 13.309/301/2016*” se va citi: „*Dosarul nr. 15.751/301/2016*”;

— la pagina 3, coloana 2, rândul 12 (paragraful 3 al deciziei), la pagina 7, coloana 2, rândul 6 (paragraful 67 al deciziei) și la pagina 14, rândul 40 (pct. 1 din dispozitivul deciziei), în loc de: „*Dosarul nr. 15.122/212/2016*” se va citi: „*Dosarul nr. 12.088/212/2016*”.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.73, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

5 948493 093305